

Sygn. akt IV CSK 649/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku A. M.-K.
przy uczestnictwie B. K.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w E.
z dnia 27 czerwca 2018 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w E. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w E. z dnia 28 marca 2018 r. w zakresie dotyczącym ustalenia dokonania przez uczestnika nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny przez podwyższenie kwoty 90 000 zł (pkt III) do kwoty 150 483 zł oraz w odniesieniu do orzeczenia o spłacie (pkt IV) przez obniżenie zasądzonej od uczestnika na rzecz wnioskodawczym kwoty 64 115, 01 zł do kwoty 33 873 zł i oddalił apelację wnioskodawczym.

Wnioskodawczyni w skardze kasacyjnej powołała podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wskazuje, w ocenie skarżącej, niezastosowanie przez Sąd Okręgowy art. 58 § 4 k.r.o. przy podjęciu decyzji o przydzieleniu lokalu mieszkalnego uczestnikowi postępowania, co jest wyrazem nieuwzględnienia potrzeb małoletnich dzieci uczestników. Nie została również rozważona możliwość dokonania spłaty przez uczestnika.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, która należy do kategorii spraw działowych, skarga kasacyjna przysługuje, zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c., jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż 150 000 zł. Wnioskodawczyni określiła tę wartość na kwotę 218 230 zł, która stanowi sumę wartości wszystkich składników dzielonego majątku. Utrwalone zostało w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 26 lipca 2007 r., V CZ 66/07, z dnia 24 kwietnia 2013 r., IV CZ 36/13 4 czerwca 2014 r., II CZ 22/14, z dnia 22 października 2014 r., II CSK 235/14, z dnia 28 lutego 2018 r., II CZ 108/17, z dnia 14 marca 2018 r., IV CSK 478/17, niepublikowane), że w tzw. sprawach działowych, wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość konkretnego interesu skarżącego, ograniczająca się do wysokości jego udziału w majątku podlegającym podziałowi albo wartość rzeczy lub praw, których objęcie lub nieobjęcie podziałem jest kwestionowana nawet wówczas, gdy orzeczenie

zaskarżono w całości. Wyjątkowo jedynie wartością tą mogłaby być wartość całego majątku, gdy uczestnik podważa zasadę podziału, kwestionując jego dopuszczalność, bądź utrzymując, iż określony majątek nie jest objęty wspólnością lub też, że określone przedmioty zostały błędnie uznane za niestanowiące wspólności.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego w odniesieniu do obniżenia zasądzonej na jej rzecz od uczestnika spłaty o kwotę 30 242,01 zł, oddalenia jej apelacji i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego, kwestionując orzeczenie o przydzieleniu mieszkania uczestnikowi. Tak określony zakres zaskarżenia nie prowadzi do przyjęcia, że wartość składników majątku wspólnego jest inna niż ustalona przez Sąd na kwotę 218 230,02 zł. Oznacza to, że interes skarżącej, którego ochrony dochodzi, może obejmować jej udział w tym majątku, wyrażający się kwotą 109 115,01 zł i kwotą, o którą została obniżona spłata, łącznie 139 357 zł. Prawidłowo ustalona wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od wskazanej w art. 519¹ § 2 k.p.c. Podkreślić należy, że określenie przez skarżącą jako wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty 218 230 zł, czyli wartości całego majątku wspólnego, było wadliwe i podlegało korekcie przez Sąd Najwyższy, który nie był związany tym wskazaniem.

Z tych względów skarga kasacyjna została odrzucona na podstawie art. 398⁶ § 3 i 2 k.p.c. jako niedopuszczalna. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady objętej art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., której zastosowanie zostało podyktowane sytuacją rodzinno-majątkową skarżącej i znaczeniem dla niej wyniku sprawy.

aw

aj